

Dzień 1 poniedziałek

Taki sam, ale inny

Temat: Dzieci na świecie

Przebieg dnia

1. Zabawa „Taki sam, a jednak inny”

Dziecko wykonuje polecenia, które mu podajemy.

- Np.:
- Dotknij osoby, która ma oczy w takim kolorze jak ty.
 - Przybij piątkę jeśli masz, jakiś element ubrania w kolorze zielonym.
 - Pogłaszcz osobę, która ma włosy w takim kolorze jak ty.
 - Dotknij każdego, kto jest jak ty chłopcem (dziewczynką).
 - Dotknij każdego, kto ma spodnie

2. Ćwiczenia ruchowe

- Zabawa *Duży-mały*. Dziecko swobodnie biega przy dźwiękach np; tamburynu, trzymając w rękach woreczek, klocek lub maskotkę. Podczas przerwy w grze i na hasło: **Duży**, dziecko zatrzymuje się, staje na palcach i unosi trzymany przedmiot w górę. Na hasło: **Mały**, przechodzi do przysiadu i kładzie przedmiot przed sobą.
- Ćwiczenia mięśni grzbietu i równowagi. Dziecko staje na jednej nodze, woreczek kładzie na kolanie zgiętej nogi uniesionej w przód. Starają się utrzymać równowagę tak, aby woreczek nie spadł na podłogę. Potem następuje zmiana nóg.
- Ćwiczenia mięśni nóg i brzucha. Dziecko siedzi z wyprostowanymi nogami, wkładaa woreczek między stopy. Wspierając się na opartych o podłogę dłoniach, unosi nogi do góry.

3. Wypowiedzi dziecka na temat zagranicznych podróży: dzielenie się spostrzeżeniami na temat zabaw i wyglądu dzieci tam mieszkających.

4. Słuchanie wiersza W. Fabera „Dzieci świata”

*W Afryce, w szkole, na lekcji
śmiała się uczniów gromada,
gdy im mówił mały Gwinejczyk,
że gdzieś na świecie śnieg pada.
A jego rówieśnik, Eskimos,
też w szkole, w chłodnej Grenlandii,
nie uwierzył, że są na świecie
gorące pustynie i palmy.
Afryki ani Grenlandii my także,
jak dotąd, nie znamy,
a jednak wierzymy w lodowce,*

*w gorące pustynie, banany.
I dzieciom z całego świata
chcemy ręce uścisnąć mocno i wierzymy,
że dzielni z nich ludzie, jak z nas samych wyrosną.*

5. Rozmowa na temat wiersza.

–Z czego śmiały się dzieci w Afryce?

–W co nie mogli uwierzyć Eskimosi?

–Czego potrzebują wszystkie dzieci?

(Bezpieczeństwa – życia w pokoju, być szczęśliwe, mieć kochających rodziców, cieszyć się i bawić, mieć przyjaciół...).

Dzień 2 wtorek

Temat: Zabawy z piłką

Przebieg dnia

1. Karta pracy nr 1.

Dziecko koloruje piłkę wg podanego kodu.

2. Zabawa ruchowa „Piłka parzy”.

Rzuca piłkę do dziecka, podając nazwy dowolnych kolorów. Dziecko łapie piłkę, potem ją odrzuca i podaje przykład przedmiotu (rośliny, zwierzęcia) występującego w tym kolorze. Nie wolno łapać piłki, kiedy wymienimy kolor czarny, bo wtedy piłka parzy. Jeśli dziecko złapie wtedy piłkę, to np: klęka na kolano.

3. Zabawy piłkami – ćwiczenia matematyczne.

*Dziecko dostaje piłkę. Ustawianie piłki względem siebie według poleceń.

Np. –Połóż piłkę przed sobą.–Połóż piłkę za sobą.–Połóż piłkę na kolanie, między nogami, obok siebie...

*Podrzucanie piłki określoną liczbę razy z głośnym liczeniem.

*Określanie, jak wygląda pierwsza, druga... piąta piłka.

Ustawiamy w szeregu pięć piłek różniących się wyglądem. Dziecko liczą piłki i określają, jak wygląda pierwsza, trzecia, piąta, czwarta i druga piłka. *Wykonywanie rzutów do kosza.

Ustawiamy kilka koszy (pojemników, wiader, pudełek) i zaznaczamy skakankami odległość, z jakiej dziecko będzie rzucać piłkami do koszy. Dziecko rzuca pięć razy. Po zakończeniu dziecko podają liczbę trafień

4. Zabawa ruchowa z elementem podskoku

– Duża piłka – mała piłka. Dziecko naśladuje odbicia małej piłki, skacząc na palcach, a potem – dużej, ciężkiej piłki, skacząc na całych stopach.

Dzień 3 Środa

Temat: Podajmy sobie ręce

Przebieg dnia

1. Ćwiczenia oddechowe.

Dmuchiwanie przez rurki do napojów na papierowe kulki – piłeczki. Dziecko dostaje kawałki gazet, które zgnięta w kulki – piłeczki. Kładzie je na podłodze i dmucha na nie przez rurki do napojów tak, aby poruszały się po podłodze.

2. Słuchanie piosenki „Podajmy sobie ręce“.

I. Chociaż świat dokoła dziwny jest i wielki,

a my tacy mali, mali jak kropelki.

Ref.: Podajmy sobie ręce w zabawie i w piosence,

w ogródku przed domem, na łące znajomej.

Podajmy sobie ręce przez burze i przez tęcze,

pod gwiazdą daleką, nad rzeczką i rzeką.

II. Kiedy nagle z bajki zniknie dobra wróżka,

kiedy szary smutek wpadnie do fartuszka.

Ref.: Podajmy sobie...

III. Choć nas czasem dzielą nieprzebyte góry,

nieskończone drogi, zachmurzone chmury.

Ref.: Podajmy sobie..

3. Rozmowa na temat piosenki

- Kto ma podać sobie ręce w zabawie i w piosence?
- O kim jest ta piosenka?
- Czy wszystkie dzieci pragną tego samego?
- Czy wszystkie dzieci żyją w takich warunkach jak wy?
- Co byś zrobił, żeby dzieci na całym świecie były szczęśliwe?

4. Zabawa „Opowiadam o sobie”.

Zadajemy dziecku kolejne pytania: Jak masz na imię? Jak masz na nazwisko? Ile masz lat? Gdzie mieszkasz? Przy jakiej ulicy?

5. Praca plastyczna „ Kolorowa piłka”

Wykonujemy rysunek piłki używając farb, plasteliny lub skrawków kolorowego papieru.

Dzień 4 czwartek

Temat:Rysunek dla kolegi z Afryki.

Przebieg dnia

1.Ja podczas zabawy – wykonywanie rysunku dla kolegi z Afryki.

Mówimy dziecku, żeby wyobraziło sobie, że gdzieś daleko, np. w Afryce, mieszka dziecko, które chciałoby je poznać. Ale nie zna naszego języka i dzieci nie znają jego języka. – W jaki sposób możesz mu opowiedzieć o sobie? Jeżeli dziecko nie domyśli się, wówczas podpowiadamy, że może opowiedzieć o sobie poprzez rysunek, np. przedstawiający ich rodzinę spędzającą wspólny czas albo siebie podczas zabawy na podwórku, w domu.

2. Zabawa ruchowa „ Piłka parzy”

3.Wykonanie rysunku dla kolegi z Afryki

4.Rozmowy z dzieckiem na tematy:

Kim chciałbyś być w przyszłości? Jaki zawód chciałbyś wykonywać?

5. Karta pracy nr 2

Określenie z jakich figur wykonane są postacie, kolorowanie wybranej.

Dzień 5 piątek

Temat: Przyjacielem być

1. Słuchanie opowiadania J. A. Hockuby „O tym, jak pluszowy zajączek szukał przyjaciela”.

– Chciałbym, żebyśmy zostali przyjaciółmi – powiedział pluszowy zajączek do moherowego szalika, który leżał zwinięty na krześle jak wąż boa. – Jestem taki samotny. Wydaje mi się, że jesteśmy do siebie podobni. – Podobni? Nie wiem, o czym mówisz – odparł szalik. – Jesteśmy wprawdzie w takim samym kolorze i przyjemni w dotyku, ale poza tym wszystko nas dzieli! Na przykład ogon. Mój jest długi i wąski, a twój okrągły i ledwie widoczny. Ja mam frędzelki, a ty nie. A poza tym jestem zaprzyjaźniony od dawna z płaszczem. Ostatnio bardzo często razem wychodzimy. – No cóż, nie będę się narzucać – odezwał się zajączek, a jego uszy opadły. Jak zwykle, gdy był bardzo smutny. W nocy nie mógł spać. Wydawało mu się, że wiszący na ścianie zegar próbuje go przed czymś ostrzec, a oczy starszej pani z portretu patrzą na niego dziwnie. Ale następnego dnia ... – Że też nie wpadło mi to do łebka – powiedział do siebie na głos. – Przecież domowe pantofle Basi mają identyczny ogonek jak ja. I są tylko trochę większe ode mnie. I nigdy nie wychodzą! Bardzo ucieszył się z tego odkrycia i zawołał do leżącego na podłodze prawego pantofla z brązowym pomponem. – Wiesz, myślę, że moglibyśmy być przyjaciółmi. Mam taki sam ogonek jak ty i nigdy nie opuszczam tego pokoju. Myślę, że mielibyśmy sobie dużo do powiedzenia. – Och, to nie jest najlepszy pomysł – odezwał się cicho prawy pantofel. – Przecież wiesz, że mam brata. Jego towarzystwo mi zupełnie wystarcza. Ale może poduszka zechce z tobą porozmawiać? Ale poduszka nie mówiła nic. Spała, jak zwykle, od rana do wieczora. Zajączek był coraz bardziej markotny. – Nikt nie chce się ze mną przyjaźnić – mruzczał cichutko pod nosem. I pewnie by się rozplakał, gdyby nie spojrzenie pani z portretu. – Dlaczego nie pomyślałeś o mnie? – odezwał się ktoś cicho. Musiał być gdzieś blisko, bo zajączek słyszał dokładnie każde słowo. – Wprawdzie jestem zupełnie inna niż ty, ale właśnie to może być bardzo ciekawe. Zajączek rozglądał się dookoła, ale nie domyślał się, kto to mówi. – Przecież stoję obok ciebie – znowu usłyszał ten głos. Tym razem pobrzmiwało w nim zniecierpliwienie. – No, co tak się na mnie gapisz? To właśnie ja. Jestem kanciasta, nie mam ogonka i jestem z papieru. Ale mam ci do opowiedzenia mnóstwo ciekawych historii. – Och – wyjąkał zajączek. – To naprawdę ty? Nigdy nawet nie marzyłem o przyjaźni z tobą. Jestem taki wzruszony. Mówiąc to, przysunął się do swojej przyjaciółki i nadstawił uszu, bardzo ciekawy jej opowieści. A czy wy wiecie, z kim zaprzyjaźnił się zajączek?

2. Odpowiadania na pytania dotyczące treści utworu.

- Kogo szukał zajaczek?
- Czy moherowy szalik chciał zostać jego przyjacielem? Dlaczego?
- Czy prawy pantofel Basi z brązowym pomponem chciał zostać przyjacielem zajaczka? Dlaczego?
- Czy poduszka chciała zostać przyjaciółką zajaczka?—Kto chciał zostać jego przyjacielem?•

*Wypowiedzi dzieci na temat:

Kogo nazywamy przyjacielem?

-Jak zachowuje się przyjaciel względem was?

-Jaki jest przyjaciel?

-Czy można mieć wielu przyjaciół?

3. Wykonanie rysunku przedstawiającego „Zajaczka”

4. Karta pracy nr 3

Znajdź wyjście z labiryntu.